

гы народу си за прѣдстателькы и изобрѣтателкы свиркы и игровода. Ные сми списали обшырно старобългарско Богослужение и, ако Богъ да здравье, щемъ го обнѣродува скоро, да види и нашъ народъ, що е былъ въ старость! Въ тѣхъ *змѣювы пещеры* Сливненци ходѣтъ на сваты 40 си (9-го Марта) на поклонение. Въ той.зи днь Индийци празнуваѣтъ празникъ Чѣтра въ 7, 8, и 6-го (то соотвѣствува по-нашему съ Мартъ — Априла), въ чѣсть Сиву богу и женѣ му Първати — първа-Дѣва. Той е индийски пролѣтни празникъ, кого е съставилъ царъ Сурата. Българи въ то исто врѣмѣ имѣтъ народны пролѣтны празници 1-го и 9-го Марта. 1-го Марта накачѣтъ по къщы си чървени платове въ знакъ радости, чи посрѣщѣтъ Пролѣтъ, а на малкы дѣца вързѣтъ на шиѣ и на рѣцѣ приплетенъ кончець отъ чървенѣ и бѣлѣ краскѣ, и това го носѣтъ, до дѣ са помѣжтъ лѣстовици; а щомъ са помѣжтъ тыи и гы види носѣщый такива ниткы, кои хъ казвѣтъ, *Гадалушки* (отъ гадаж — глаголъ), скѣсвѣтъ гы, и, къту зѣмѣтъ прѣсть отъ земѣ ведно съ тѣхъ, захвърлѣтъ ѣ нагорѣ въ въздухъ, на къдѣ то лѣтае новопомѣвивша са лѣстовица, и вървѣтъ чи тамъ, дѣ падни захвърлената съ *Гадалушкѣ* прѣсть, ще израстѣ *копарѣ*! Българскы просты народъ върва и знае, чи лѣстовици живѣли на зимовище, *тамъ дѣ то расте черъ пиперъ; а орли гы приносили на гърбы си прѣзъ голѣмое море!* Това доказва явно, чи простый народъ отъ поспрѣдания помни старо си отчѣство, и това що творѣтъ, кога видѣтъ за първы пѣтъ въ пролѣтъ лѣстовицы долѣтавшы отъ тамо, не е друго нищо, отсвѣнъ едно възпоманание старого имъ отчѣства! авъ Котель прѣзъ него днь рано, прѣди да изтече слнце, нѣкои си ходѣтъ въ горѣ, дѣ вървѣтъ, чи ушь млада мома са являвала и выкала „иди си зима да доди лѣто!“ и проч. и та была оставѣла разны скѣпоцѣнны дарове онимъ, кои идѣтъ да ѣ слушѣтъ, къту призовава лѣто; то исто творѣтъ и есень и ходѣтъ, да чуѣтъ, бѣлобрадаго дѣда, къту выка: „иди си лѣто, да доди зима!“ и пр. Това сичко грѣмогласно выка и доказва, чи днѣшныи той народенъ празникъ и обрадъ е самый старо-Индийскы пролѣтны празникъ! А въ 9-го марта на св. Четириси Българи (селци) си мѣтѣтъ дворове и запалѣтъ смѣтъ посрѣдѣ двора и прискачѣтъ огнюе по тры пѣти; това творѣтъ, *да гы не халѣтъ зѣми прѣзъ цѣлѣ годины!* Тогова, казвѣтъ селци, чи хладъ въздуха (зима) влазила до 40 разтацы въ земѣ, а топлина, що е была въ земѣ, изходила такъ же 40 разтацы внѣ отъ повърхности зѣмы. Казвѣтъ, чи отъ него днь изпѣлзѣвали зѣми отъ зимовища си. Това сичко не е друго, освѣнъ истое върванье индийско и празникъ Сива бога привѣртителя врѣменъ.